

[Holger Eriksen.]

Margarinens Paavirkning af Handelsbalancen, maa man nødvendigvis fra Spiseolieindustriens Valutaudlæg først trække den Valuta, der hjemkommer ved Eksport af Spiseolie, og dernæst den Valuta, der skulde bruges til at købe de Foderkager for, som Spiseolieindustrien fremstiller. Kærne skal jo have Kraftfoder, ogsaa selv om vi spiser Smør i Stedet for Margarine. Endvidere maa man fradrage den Valuta, der skulde til for at købe den Sæbeolie, som Spiseolieindustrien ogsaa fremstiller som et Biprodukt. Vi skal jo ogsaa vaskes, selv om vi spiser Smør, det vil selv det konservative Mindretal vistnok indrømme.

Stilles Regnestykket op paa den Maade — og det er den eneste Maade, det kan opstilles paa —, belastede Spiseolieindustrien, som nævnt, Handelsbalancen med 3,1 Mill. Kr. i 1933. Dertil kom, at Margarineindustrien selv importerede for 3,5 Mill. Kr. Spiseolie direkte fra Udlandet. Men det var i 1933. I Dag er det sandsynligt, at Margarineindustrien paavirker Handelsbalancen positivt og ikke negativt, at den virker valutatilførende i Stedet for valutaforbrugende. For det første har Margarinefabrikkerne nu praktisk talt ingen selvstændig Import, og for det andet er der sket en saadan Forskydning mellem de Priser, som Spiseolieindustrien betaler for sine Raastoffer, og de Priser, den faar for sine Eksportvarer — denne Forskydning kan aflæses af de paa-gældende Virksomheders Overskud —, at man nu har Grund til at antage, at der ikke forbruges for en Øre Valuta i Margarineindustrien. Dermed er dog ikke sagt, at man ikke ogsaa fra vor Side ser med Sympati paa Anvendelsen af danske Fedtstoffer, for saa vidt de kan fremstilles i samme Kvalitet som dem, der erhverves fra Udlandet.

Jeg slutter med paa Udvalgets Vegne at anbefale de to Ændringsforslag, der foreligger, og som der altsaa ikke er nogen Uenighed om.

Marius Jensen: Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen fremsatte den Udtalelse, at jo bedre Margarine, man havde, des bedre Smør fik man. Jeg vil dertil sige, at dette absolut ikke har været afgørende for Smørrets Standardstilling. Det har været Udviklingen inden for Mejeribrug, der har gjort Smørproduktionen til det, den er, og afgjort ikke Margarineproduktionen.

Ogsaa jeg finder, at Mejeriorganisationerne har Ret i deres Betænkeligheder ved Iblanding af Smør i Margarine, og jeg

kan ikke gaa ind for de Konservatives Betænkning paa det Punkt, idet jeg tror, at det rummer en vis Fare at blande Smør i Margarine.

Maa jeg sige om Margarinens og Smørrets Stilling konkurrencemæssigt set, at medens Margarineproduktionen er en Produktion for Hjemmemarkedet, er Smørproduktionen saa afgjort en Produktion for Verdensmarkedet. Udbytterne har absolut været størst for Margarineproduktionen, og det ligger deri, at Smørproduktionens Stilling paa Verdensmarkedet er saa vanskelig, hvorfor man inden for Smørproduktionen kræver Forholdene ændret.

Angaaende Lovforslaget skal jeg paa mit Partis Vegne sige, at da man i det mellem Mejeri- og Margarineorganisationerne nedsatte Udvalg er blevet enig om en Ordning som den, vi her behandler, kan vi tiltræde Lovforslaget med de af Ministeren stillede Ændringsforslag, idet vi erkender, at de er en Forbedring af det oprindelige Lovforslag. Mit Parti kan altsaa tilsiige Støtte til Lovens Gennemførelse.

Grønning: Jeg har tidligere under Hensyn til de betydelige Forbrugerinteresser, der er knyttet til Margarinens, som udgør ca. $\frac{1}{5}$ af Befolkningens Kalorieforbrug, foreslaaet, at der indføres Oplysningspligt med Hensyn til Indholdet af Margarinens Raastoffer. Jeg har endvidere udtalt, og jeg gentager det her, at min Hensigt dermed tillige er at animere Fabrikkerne til et større Forbrug af danske Fedtstoffer, idet det forekommer mig mindre velbetænkt at give Margarinens en Fortrinsstilling i det hjemlige Forbrug af Fedtstoffer, naar Afsætningen af vort gode Produkt Smørret volder saa store Vanskeligheder, som Tilfældet er. Jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister just i disse Dage let vil kunne føres ind paa en saadan Tankegang.

Denne Præferencestilling, som Margarinens nyder her i Landet, fremgaar af en Sammenligning mellem vort Forbrug og andre Landes Forbrug beregnet i Kilo pro persona pr. Aar. New Zealand, Australien og Kanada har overhovedet intet Margarineforbrug, og det er ganske karakteristisk, at tre saa udprægede Smørlande overhovedet ikke producerer eet kg Margarine. Italien har et Forbrug af 0,2 kg pro persona, Frankrig 0,8, Østrig 2,7, Belgien 3,8, England 3,8, Tjekkoslovakiet 4, Amerika 5,6, Holland 5,9, Tyskland 6,3, Schweiz 8, Sverige 8,9, Norge 17 og Danmark 22.